

De col·laboració

La conferència europea d'higiene rural

per

ALFRED CANAL

(Continuació)

ULTRA l'aspecte de la plètor professional dels moments actuals i que resta abundantment demostrada amb les xifres de l'anterior quadro estadístic, veiem quin va ésser el punt d'albir de la Conferència per a arribar a fixar el nombre de persones que, en el medi rural, pot cuidar un metge, donades les variades circumstàncies locals. La Conferència reconeix que el nombre de persones i l'extensió territorial que poden ésser servits per un metge, ha de variar considerablement amb les característiques locals, tals com la més o menys grossa densitat de població, llur distribució geogràfica, els mitjans de comunicació i transport, etc. No obstant això, la reunió adopta el següent acord: "A l'objecte de proporcionar una assistència mèdica eficaç en la població rural, la Conferència resta unànime en apreciar que el nombre de persones susceptibles d'ésser útilment assistides per un metge pràctic, degudament qualificat, per arribar a un màxim de 2.000, entenent-se, però, que a mesura que el desenvolupament de l'organització sanitària i les necessitats del poble ho facin convenient o necessari, aquest nombre pot baixar fins a 1000."

El precedent acord, lluny d'ésser exagerat, s'adapta perfectament a tots els països, sobretot pel que afecta a l'actual estat de plètor professional, com pot comprovar-se per les dades transcrites, puix que veiem que el nombre d'habitants que corresponen a cada país en relació als metges residents oscilla entre 788 persones per metge a l'Austria i 3,100 a Polònia, essent el terme mig per a la generalitat dels països el de 1,500. Això

ens fa veure, per tant, que l'acord de la Conferència en ço que respecta al nombre de persones que ha de servir, *amb eficàcia*, un metge a tots els països, és un acord fonamentat en la realitat i en la conveniència d'organitzar un bon servei professional. Per aquest motiu fa constar l'acord que, a mida que les necessitats de les poblacions ho exigeixi i que el desenvolupament del servei sanitari ho consenti, el nombre màxim haurà de davallar fins al mínim—1.000—adoptat.

En quant a l'extensió superficial a recórrer per un metge rural, les condicions locals de cada país encara tenen més importància que el nombre i distribució de llurs habitants, puix que, si bé les condicions orogràfiques són les que assenyalen el que una determinada regió o comarca sigui més o menys assequible a la vida humana, no són solament aquestes condicions les que hauran de determinar la classificació de les zones que pràcticament haurà de recórrer un metge, sinó l'estat més o menys florent de la seva riquesa en relació al desenvolupament de les seves obres públiques, sobretot en ço que respecta a comunicacions de totes menes, originàries dels sistemes ràpids de transport i locomoció. Així comprendrem que en aquells països on l'estat de les seves vies de comunicació permeti la circulació regular de trens, automòbils i on hi hagi ja construïda una xarxa telefònica al servei de la població, els seus habitants podran gaudir d'una més bona i més ràpida assistència que aquells altres que visquin en llocs on aquestes millores no hi hagin estat establertes. Sota aquests càires, doncs, i tenint en compte la realitat i varietat de les condicions de